

Bihurrikerien gaua

Halloween gaua zen, eta kaleak mamu, sorgin eta munstroz jantzitako haurrez beteta zeuden. Horien artean Martí zegoen, txantxak egitea maite zuen mutil bat. Berak eta bere lagunek, Clàudiak eta Polek, gau hartan elkartu ziren gozokiz betetako poltsa batekin eta topatzen zuten guztiei txantxak egiteko ideia mordoa zutela.

“Gaur gauean inoizko txantxarik onenak egingo ditugu!” esan zuen Martík barreka. Bere ideia jendea beldurtzea zen zuhaitzen atzean ezkutatuz, konfetia beste haurren aurpegira botaz edo esku hotzekin harrapatzen ari zirela itxuratuz begira ez zeudenean.

Txantxak egiten hasi ziren, eta hasieran barregarria iruditu zitzaien. Anna andrea beldurtu zuten, eta honek oihu egin zuen Martí munstro mozorro batekin atzetik joan zitzaionean. Gero, konfetia bota zioten Joani, mutil txiki bati, eta honek negarrez hasi zen txantxa gustatu ez zitzaiolako. Baina Martík ez zuen gelditu. “Txantxa bat besterik ez da!” esan zuen barre artean.

Baina gauzak aldatu ziren Sílviaren etxera iritsi zirenean, munstroen beldur handia zuen neskato bat. Martík, pentsatu gabe, maskara beldurgarri batekin aurrean jarri eta oso ozen oihu egin zuen. Sílvia

beldurrez paralizatuta geratu zen eta kontsolaezin negarrez hasi zen.

Une horretan, Sílviaren ama atera eta alaba besarkatu zuen. Martíri begi serioekin begiratuta, esan zion: “Txantxak dibertigarriak izan daitezke, baina beste batzuei min egiten badiete, dibertigarriak izateari uzten diote. Orain Sílvia oso beldurtuta dago. Nahi al duzu norbaitek gauza bera egitea?”

Martí geldirik geratu zen, pentsatzen. Ez zuen horrela ikusi. Uste zuen denek ondo pasatzen ari zirela, baina orain ikusten zuen bere txantxek besteak mintzen zituztela.

Barkamena eskatu zien Sílviari eta beldurtu zituen beste haurrei. Orduan, berak eta bere lagunek estrategia aldatzea erabaki zuten: txantxa dibertigarriak egin zituzten, hala nola, gozokiak ustekabeko lekuetan ezkutatzea beste haurrek aurkitzeko, edo eskeletoak dantzan ari zirela itxuratzea. Denak benetan barre egiten hasi ziren, eta gaua festa polit bihurtu zen.

Une horretatik aurrera, Martík ikasi zuen txantxak onak direla denak barre eragiten badituzte bakarrik, inor mindu edo beldurtu gabe. Halloween hura izan zen guztien artean onena, ikasi baitzuen ondo pasatzea hobekien partekatzen dela denak pozik daudenean.

Ipuinaren irakaspena

Txantxak egitea ona da, baina ez lukete inoiz benetan mindu edo beldurtu behar. Txantxa batek norbait mintzen badu, jada ez da barregarria.